

PRAKTICKÁ PRAVIDLA GOLFU

X+1 nejčastějších problémových situací na hřišti

Autor: Leoš Kopecký ©

Příprava ke hře

Etiketa

Golf má svou charakteristickou etiketu, která je nesmírně důležitá a má své historické i faktické opodstatnění. Její základní pravidla by proto měl znát každý, kdo vstupuje na hřiště. Není možno popsat všechna, a tak vám přinášíme alespoň ta základní

1. Golfové oblečení je vždy výrazem individuality golfisty, ale zásadně na hřišti nejsou povoleny modré džínsy, sportovní trička bez límečku a dámy by neměly hrát v tílku s úzkými ramínky. Krátké kalhoty by u pánů neměly být kratší než dva palce nad kolena..
2. Na odpaliště nepatří bagy ani vozíky a neprovádí se na něm cvičné švihy. Je slušností sledovat hru spoluhráče. Snadněji se pak podaří nalézt zatoulaný míč. Stůjte vždy tak, abyste byli buď v hráčově zorném úhlu nebo opravdu v bezpečné vzdálenosti od něj.
3. Nikdy byste neměli hrát, pokud je hráč nebo hráči před vámi v dosahu vaší rány. Zvláště na hřištích, která mají fairwaye těsně vedle sebe. Stane-li se, že míček letí na hráče před vámi a existuje riziko, že jej zasáhne - vždy zakřičte „Fore“! (čti: Fór).
4. Na hřišti se ale jinak chovejte co nejtíšeji, vždy s ohledem na druhé hráče. Jste-li v blízkosti odpalujícího hráče, zastavte se, nerušte jej hovorem ani jiným způsobem. Vyčkejte, až odehraje.
5. Při hře po sobě vždy upravte terén – tzn. přišlápněte zpět vyseknuté řízky trávy, v bunkerech po sobě uhrabte stopy, na greenu opravte místo po dopadu míče.
6. Na greenu se chovejte skutečně ohleduplně. Je zakázáno vjíždět na green s vozíky, pokládat či stavět zde bagy. Správné místo pro ně je u východu z greenu směrem na odpaliště další jamky, protože tak omezíte svůj pohyb po greenu na minimum.

7. Green je zcela výjimečným místem na golfovém hřišti a podle toho bychom se zde měli chovat. Při puttování zachovávat absolutní klid, nešlapat spoluhráčům v dráze jejich puttu, nestát za jamkou ve směru puttu spoluhráče, dbát aby náš stín nebránil zamíření a puttu spoluhráče.

Co mít po ruce

Golf je hra, která je spojována s klidem, uvolněním a příjemnou atmosférou. Aby tato atmosféra panovala po celou dobu pobytu na hřišti, je nutné, aby všichni dodržovali stejná pravidla a jedním z těchto pravidel je snaha zbytečně nezdržovat ostatní. Základním předpokladem je, že hráč má vždy po ruce druhý míč, aby se při nepodařené ráně nemusel vracet z odpaliště či jiného místa úderu a hledat v bagu. Dále potom k těmto nezbytnostem patří: tee (týčko), markovátka, vypichovátka a tužka.

Scorecard

Scorecard neboli skórkarta je větší či menší papírová karta, do které se během hry zaznamenávají výsledky na jednotlivých jamkách – tedy počet ran. Karta obvykle obsahuje nejnnutnější informace, které hráč při hře potřebuje znát: délky jamek, par jamek, handicap jamek, místo pro podpis hráče, místo pro podpis zapisovatele, kolonky pro zápis vlastního skóre, protože jedním z principů kolektivní hry je, že výsledky na jednotlivých jamkách si nezapisuje hráč sám, ale zapisuje je jeho spoluhráč. Na většině skórkaret je i plánec hřiště, tedy grafické znázornění jamek a místní pravidla, která jsou pro hru na daném hřišti důležitá. Výsledky na jednotlivých jamkách vždy zapisuje hráči jeho spoluhráč, tzn. hráči si před zahájením hry skórkarty navzájem vymění.

Příchod na odpaliště

Odpaliště

Odpaliště je místem, ze kterého se začíná hra na jamku. Před zahájením hry si hráči navzájem vymění skórkarty a oznámí spoluhráčům, jakým míčem bude hrát. Nejlépe značku míče a jeho číslo. Míč můžeme odehrát – obvykle z tee (týčka) odkudkoli z pravouhlé plochy o délce dvou holí, jejíž přední a postranní okraj určují vnější obrysy dvou kamenů (značek). Pro různé hráče se značky liší barvou a odpaliště pak vzdáleností od jamky. Mistrovská – ta jsou nejdále - černá, pánská profesionální – bílá, pánská amatérská – žlutá, dámská profesionální – modrá, dámská amatérská a juniorská – červená. Ta jsou pochopitelně nejbližší jamce. Bagy vždy stavíme na místo mimo odpaliště.

Pořadí při zahájení hry

Vždy jako první odehrává hráč z nejbzdálenějšího odpaliště. Teprve až odehraje hráč za úroveň dalšího odpaliště, hraje další hráč z tohoto odpaliště. Pokud není pořadí hráčů z jednoho odpaliště stanoveno jinak – např. při turnaji, začíná na odpališti první jamky hrát hráč s nižším HCP, na dalších jamkách potom začíná hráč s nejlepším výsledkem na minulé jamce. Pokud dosáhlo více hráčů stejného výsledku na minulé jamce, pořadí určuje výsledek z jamky předchozí.

Odehrání míče

Míč spadl z tee při přípravě k ráně

Často se stává, že při přípravě k ráně – např. při založení hole za míč, se hráč neopatrně dotkne holí míče a míč spadne z týčka. Tato neopatrnost se nepovažuje za ránu a hráč může beztrestně znovu míč postavit na týčko a pokračovat ve hře – míč zatím nebyl uveden do hry.

Cvičná rána

Na odpališti se zásadně neprovádí cvičné švihy. Není to trestné, ale je to neetické. Odpaliště stejně jako green patří k nejvíce zatěžovaným částem hřiště a zbytečně vyseknutý řízek na odpališti je bezohledností vůči hřišti i ostatním hráčům. Cvičný švih tedy provádíme vždy mimo odpaliště.

Prošvih nad rovinou míče

Prošvih nad rovinou míče se považuje za ránu (měli jsme úmysl hrát !), přestože se nám nepodařilo míč zasáhnout. Spadne-li při tom míč z týčka, pokračujeme ve hře s míčem jak leží s tím, že se rána počítá. Tato situace není potrestána trestnou ranou.

Nejisté místo dopadu míče - provizorní míč

Není-li jistá pozice odehraného míče – tedy není-li jisté, že odehraný míč najdeme, je vždy dobré odehrát míč provizorní. Po takové ráně ohlásí hráč ostatním, že bude hrát míč provizorní a až ostatní odehrají z daného odpaliště své míče, zahraje hráč míč provizorní. Toto pravidlo platí i v kterémkoli okamžiku hry kdekoli na hřišti. Provizorní míč pak spouštíme z vodorovně napjaté paže na úrovni ramen co nejbližší místa odkud byl odehrán míč původní, na odpališti stavíme míč na týčko. S tímto míčem hráč hraje až do předpokládaného místa dopadu míče původního. V případě, že se podaří původní míč najít, hráč provizorní míč zvedne a hraje beztrestně míč původní. Pokud se míč nepodaří najít do 5 minut, hráč pokračuje ve hře míčem provizorním s tím, že se započítají všechny odehrané rány oběma míči a připočte se jedna rána trestná.

Out

Zahraje-li hráč míč do outu – hranice outu je označena kolíky bílé barvy, nebo jej tvoří výrazná hranice – např. plot či cesta (je určeno vždy místními pravidly) – vždy pokračuje ve hře z místa původní rány s tím, že se započítají všechny provedené rány a připočítá se jedna rána trestná.

Odchod z odpaliště

Po odehraných ranách z odpaliště je hráči co nejrychleji opouštěni a vydávají se ve směru dopadu míče, který je nejbližší. Před tím by však měli sebrat zbytky týček a v případě, že je k dispozici nejčastěji směs písku a travního semena, upravit místa poškozená při odpalu.

Poloha míče:

Vždy se nejdříve pokračuje ve hře míčem, který je nejvzdálenější od jamky. Všichni hráči flightu se zastaví na úrovni tohoto míče a počkají až jej hráč odehraje. Optimální situací je, leží-li míč na fairwayi. To však, zejména při golfových začátcích, je situace často pouze vysněná a míč se nachází v těch nejméně příznivých či pravděpodobných místech. Hlavním pravidlem je, že míč hrajeme tak, jak leží. Beztrestně můžeme odstranit, pokud nám brání ve švihů nebo v připravované dráze míče, pouze předměty volně ležící na povrchu a je lhostejno jaké předměty to jsou – volné přírodní předměty a volné umělé předměty (pohyblivé závady).. Volné přírodní předměty však nesmíme odstraňovat v pískové ani vodní překážce. Důležité je, že při odstraňování volných přírodních předmětů se nesmí míč pohnout. V další části budou vysvětlena pravidla, jak správně postupovat v jednotlivých případech polohy míče.

Překážka

Aby hra nebyla fádni, jsou na hřištích vytvořeny překážky – vodní a pískové a hra z nich má svá specifická pravidla.

Písková překážka - bunker

Míč je považován za míč v pískové překážce je-li uvnitř, nebo se pískové překážky dotýká. Při hře z pískové překážky je především zakázáno založit hůl za míč tak, jak jsme zvyklí. Hráč se nesmí při přípravě k úderu dotknout holí písku. Rovněž si nesmí budovat své postavení, odstraňovat volně ležící přírodní předměty, upravovat povrch bunkeru a zkoušet stav překážky.

Míč v pískové překážce na povrchu – žádný problém. Míč odehrajeme při dodržení základních pravidel pro hru z pískové překážky a pokračujeme ve hře.

Míč zabořen – pokud si nejsme jisti, že se jedná o náš míč, je situace složitější. Musíme provést identifikaci míče a teprve potom míč odehrát s tím, že po identifikaci se snažíme, aby se hraný míč nacházel ve stejné pozici jako před identifikací.

Voda v pískové překážce – vyskytuje-li se voda v pískové překážce, jedná se vždy o náhodnou vodu. Míč lze beztrestně spustit v překážce co nejbližší k místu, kde ležel, ne však blíže jamce. Nebo mimo překážku na přímce jamka – původní místo polohy míče a je lhostejno, jak daleko za překážkou. Toto řešení je však potrestáno jednou trestnou ranou.

Kámen, větev, jiné volné přírodní předměty – v pískové překážce není možno odstraňovat volné přírodní předměty, hráč se jich nesmí dotknout při náprahu k ráně a míč musí být zahrán tak, jak leží.

Pohyblivá závada v pískové překážce – pohyblivou závadu, „nepřírodní předměty“ jako například hrábě, plechovka, pet láhev apod. je možno v pískové překážce odstranit, brání-li nám ve hře. Změní-li se při odstraňování poloha míče, vrací se míč beztrestně na původní místo.

Míč se dotýká jiného míče – nebo brání-li jiný míč ve hře (kdekoli na hřišti), je nutno označit jeho polohu a překážející míč zvednout. V tomto případě není možno míč očistit, kromě případu, kdy se jedná o míč na greenu. Po odehrání se zvednutý míč vrací na původní místo.

Vodní překážka

Vodní překážka může být dvojího druhu: A) podélná, která je označena červenými kolíky a B) příčná, která je označena žlutými kolíky. Je-li se míč ve vodní překážce ať podélné či příčné, platí pro odehrání míče některá pravidla jako v překážce pískové. Není možno odstraňovat volné přírodní předměty ani není možná úleva od nepohyblivé závady. Při přípravě k ráně hráč nesmí založit hůl za míč, dotknout se holí půdy a ani se dotknout vodní hladiny. Rozhodne-li se odehrát míč z vodní překážky a dodrží-li všechna pravidla pro hru z překážky, není tato situace potrestána trestnou ranou a může pokračovat ve hře. Je zcela na rozhodnutí hráče, zda bude míč hrát z vodní překážky či nikoli a spustí jej za hranicí překážky a bude odtud pokračovat ve hře s jednou trestnou ranou. Míč může být spuštěn ve vzdálenosti maximálně dvou holí od hranic podélné vodní překážky, nikdy ne však blíže k jamce, nebo v libovolné vzdálenosti zpět na spojnici jamky a místa, kde míč vnikl do vodní překážky ať už podélné či příčné. Další možností je, že se hráč vrátí a zahraje novou ránu z původního místa. Opět je však potrestán jednou trestnou ranou.

Kolík označující hranici překážky brání ve hře – označovací kolík je chápán jako pohyblivá závada kdekoli na hřišti a je možno jej bez problémů vytáhnout ze země. Je lhostejno, zda je míč uvnitř překážky či mimo ni. Hráč odehraje míč a označovací kolík vrátí na původní místo.

Míč je pod vodou – je zcela na rozhodnutí hráče, zda se rozhodne míč ponořený ve vodě hrát či nikoli. Může jej spustit za hranicí překážky a odehrát s jednou trestnou ranou, nebo se beztrestně pokusit míč ponořený pod hladinou vody odehrát. Hráč se však při přípravě k ráně nesmí dotknout holí vodní hladiny, jinak je potrestán dvěma trestnými ranami.

Volné přírodní předměty bránící hře – uvnitř vodní překážky není možno odstraňovat volné přírodní předměty bránící úderu nebo dráze švihů. Míč se musí hrát tak, jak leží.

Pohyblivá závada ve vodní překážce – pohyblivou závadu, „nepřirodní předměty“ je možno ve vodní překážce odstranit, brání-li nám ve hře. Změní-li se při odstraňování poloha míče, vrací se míč na původní místo.

Nepohyblivá závada ve vodní překážce – brání-li nám ve hře uvnitř vodní překážky nepohyblivá závada – např. kanalizační trubka – není možno uplatnit beztrestnou úlevu a míč je nutno hrát tak jak leží, nebo podle pravidel spustit míč mimo hranici vodní překážky s jednou trestnou ranou.

Půda v opravě – je část hřiště, která dočasně není způsobilá ke hře – oprava meliorace či závlahy, hromada posekané trávy připravená k odvozu. Půdu rozrytou těžkým mechanismem, divokými prasaty či z jiné příčiny narušenou je možno chápat jako půdu v opravě pouze v případě, že je označena modrými kolíky nebo jinými značkami modré barvy. Zahrajeme-li míč do půdy v opravě, je možná beztrestná úleva. Míč pak spouštíme na délku jedné hole od místa nejbližší úlevy – místo, kde již půda v opravě nepřekáží hře. Takových míst je mnoho, musíme však najít takové, které je nejbližší původní poloze míče. Nikdy ne blíže jamce, tedy nesmíme získat výhodu zkrácením vzdálenosti.

Náhodná voda – je poměrně častá závada, která brání více či méně hře. Náhodnou vodou jsou kaluže na kterémkoli místě hřiště, dočasné mokřiny a bažinky. Náhodná voda není označena, ale beztrestná úleva je povolena za stejných podmínek jako u půdy v opravě. Míč pak spouštíme na délku jedné hole od bodu, který je mimo náhodnou vodu a nejbližší místa polohy míče. Nikdy ne blíže jamce, tedy nesmíme získat výhodu zkrácením vzdálenosti.

Bahno – míč je zabořen v bahně. Bláto, bahno nelze automaticky chápat jako náhodnou vodu. Pouze v případě, že je kolem míče voda vidět, nebo že se voda objeví kolem hráčových bot po zaujetí postoje. V tomto případě je míč možno beztrestně zvednout a následně spustit stejně jako v případě náhodné vody. Míč pak spouštíme na délku jedné hole od bodu, který je nejbližší místa polohy míče. Nikdy ne blíže jamce, tedy nesmíme získat výhodu zkrácením vzdálenosti. Není-li možno označit bahno či bláto za náhodnou vodu, hrajeme míč tak, jak leží.

Biozóna - část hřiště označená nejčastěji žlutými kolíky s černým pruhem nebo červenými kolíky se zeleným pruhem. Do tohoto prostoru není možno vstoupit a ani z něj odehrát míč. Zahraje-li hráč míč do biozóny, musí míč pro další hru spustit na vzdálenost dvou holí od místa kudy míč vnikl do biozóny nebo kdekoli zpět po spojnici tohoto bodu a jamky. Nikdy ne však blíže jamce. Je potrestáno jednou trestnou ranou.

Nepohyblivá závada – za nepohyblivou závadu je považována neodstranitelná překážka, která není součástí hřiště a která brání odehrání míče nebo švihů. V takovém případě je možná beztrestná úleva. Míč spustíme na vzdálenost jedné hole od místa, odkud je možno míč odehrát. Nikdy ne však blíže jamce.

Cesta – pevná cesta, lávka, most jsou nepohyblivou závadou a je možno užít beztrestnou úlevu. Míč spustíme na vzdálenost jedné hole od místa, odkud je možno míč odehrát. Nikdy ne však blíže jamce. V případě, že míč zůstane na mostě či lávce, která je uvnitř vodní překážky, nelze použít pravidlo beztrestné úlevy a míč se musí hrát tak, jak leží. Zde je možno beztrestně založit hůl – dotknout se holí lávky či mostu.

Pohyblivá závada – pohyblivou závadou jsou odstranitelné předměty, které nejsou součástí hřiště. Tyto předměty a objekty je možno beztrestně odstranit. V případě, že při odstraňování dojde ke změně polohy míče, míč se po odstranění závady vrátí na původní místo a hráč pokračuje ve hře bez trestné rány.

Vedlejší fairway – hra na vedlejší fairway není potrestána. Hráč pokračuje ve hře, musí však respektovat pohyb a hru hráčů na této fairwayi a dát jim přednost.

Odpaliště jiné jamky – zahraje-li hráč svůj míč na odpaliště jiné jamky, není to trestné a hráč pokračuje ve hře, musí však respektovat hráče, kteří z tohoto odpaliště mají regulérně odpalovat.

Green jiné jamky – zahrajeme-li míč na nesprávné jamkovitě, je správný postup následující. Najdeme bod nejbližší pozici míče, avšak mimo jamkovitě či případnou překážku a ne blíže jamce. Od tohoto bodu na vzdálenost jedné hole beztrestně spustíme míč a pokračujeme ve hře.

Strom – v principu je vždy součástí hřiště. Přesto však existuje několik výjimečných situací, které jsou vždy upraveny místními pravidly. Obvykle je například strom do výšky vzrůstu 2 m chápán jako nepohyblivá závada a je povolena beztrestná úleva brání-li nám v zamýšleném švih. Hlavním důvodem je zde ochrana mladého stromu, protože v příštích letech bude jistě ozdobou našeho oblíbeného hřiště. Často bývá kmen takového stromu opatřen opěrným kůlem či ochrannou oplocenkou. Zde platí stejné pravidlo – beztrestná úleva – dropujeme na vzdálenost jedné hole.

Míč je k nepoznání – může se stát, že při hře bude míč natolik znečištěn, že bude problém jej identifikovat. V takovém případě je třeba označit polohu míče – markovátkem, zapíchnutým týčkem, míč zvednout a je povoleno jej očistit, ale jen tak, že dojde k jeho identifikaci. Ne více!!! Jediné místem, kde je možno míč vždy kompletně očistit, je jamkoviště.

Míč zasáhl jiný míč ve hře – pokud nedojde k této situaci na greenu, není nikdo potrestán. Změní-li se dráha míče zasažením míče jiného, nedá se nic dělat a míč se hraje tak jak leží. Zasažený míč, pokud změnil polohu se vrací na místo původní. Stejně pravidlo platí i na greenu, ale s tím rozdílem, že hráč hrající na greenu, jehož míč zasáhl na greenu míč jiný, je potrestán dvěma trestnými ranami. Jeho míč se pak musí hrát tam, kde leží a zasažený míč se vrací na místo původní.

Míč zasáhl bag – pokud míč zasáhl bag či jinou součást výbavy hráče, vždy se hraje tak, jak leží. V případě, že hráč zasáhl svůj bag či jinou součást své výstroje či svého nosiče, je potrestán jednou trestnou ranou. Stejně je potrestán, zasáhne-li míčem hráč sám sebe.

Míč zasáhl spoluhráče – neklamné znamení, že hráči nedodržují pravidla či etiketu. Není potrestáno trestnou ranou.

Míč zapadlý do prohlubně – není-li prohlubeň evidentně součástí hřiště a byla-li vytvořena činností hrabavého zvířete, je možno použít beztrestné úlevy. Zaboří-li se míč na krátce střížené ploše (fairway) kdekoli na hřišti, je možno je beztrestně zvednout, očistit a spustit co nejbližší původního místa.

Míč nepřeletěl následující odpaliště – nic se neděje. Hráč pokračuje ve hře dokud neodehraje míč za toto odpaliště. Teprve potom budou hrát hráči z tohoto odpaliště.

Míč se odrazil a leží za zády hráče – stane se. Nenechte se znervóznit. Pokud se míč odrazil od součásti hřiště – strom, kámen, klidně můžete pokračovat ve hře jak míč leží, ale musíte požádat spoluhráče, pokud by byli ve svém postavení vaší hrou ohroženi, aby odešli na bezpečné místo.

Hledání míče – hledání míče je velmi častou činností každého golfisty. Na hledání míče je vymezeno 5 minut. Po této době je míč považován za ztracený, a i kdyby se později našel, není možno s ním hrát. Je samozřejmou součástí etikety, že ostatní spoluhráči z flightu pomáhají při hledání míče. Při hledání se často stane, že neopatrnou chůzí, rozhrnováním křovin či jinou činností se míč pohne. Tato situace není potrestána pokud míčem nepohnul jeho majitel a míč se klade zpět na původní místo do původní polohy. V případě, že míčem při hledání pohne jeho majitel, je potrestán jednou trestnou ranou.

Ztracený míč – míč je ztracený, pokud se jej nepodařilo nalézt v časovém limitu 5 minut. Pokud hráč hrál i míčem provizorním, stává se tento míčem ve hře. Pokud provizorní míč nezahrál, je jedinou možností návrat na původní místo a odehrání míče dalšího s jednou trestnou ranou.

Nehratelný míč – hráč může v kterémkoli okamžiku hry (kromě míče ve vodní překážce) prohlásit svůj míč za nehratelný. V takovém případě se může vrátit na původní místo a opakovat ránu, nebo spustit míč na vzdálenost dvou holí od místa ležícího míče, ne však blíže jamce, nebo spustit míč v jakékoli vzdálenosti zpět na spojnici jamky a ležícího míče. Všechny tyto možnosti jsou potrestány jednou trestnou ranou.

Green

Hra na green - hráči se dostávají k tolik vytoženému greenu a zde je třeba si uvědomit, že pravidla pro hru na greenu mají nový rozměr – opatrnost, vyšší soustředěnost, klid. Jsou k tomu k dva důvody. Za prvé se na greenu do slova a do písmene rozhoduje hra a potom je třeba si uvědomit, že green je nejvíce zatěžovanou částí hřiště a přitom jsou na něj kladeny extrémní nároky z hlediska jeho kvality. Vždyť tráva na greenu má délku lístků často pouhých 2,5 mm. Z tohoto důvodu je zakázáno na green stavět bagy a vjíždět na něj jakýmkoli druhem vozíků. Bagy a vozíky stavíme k „východu“ z greenu – tedy na místo, které bude míjet při opouštění greenu směrem na další jamku. Pohyb na greenu omezíme na minimum, ale při tomto pohybu nesmíme šlapat v zamýšlené dráze puttu ostatních hráčů. Rovněž nesmíme stát v rovině prodloužené dráhy puttu ostatních hráčů.

Hra na green z protilehlé strany – stane-li se, že někdo z hráčů přehraje green, nastává situace, že hráči hrají proti sobě. Zde pak je těžké určit pořadí hry, vzdálenost od jamky se nedá odhadnout. Hráči se tedy co nejtíšeji nebo posunky dohodnou o pořadí hry. Je to velmi jednoduchá komunikace a každý si ji rychle osvojí. Hráč, který právě nehraje, odstoupí tak, aby nebyl ohrožen ranou protihráče a aby jej svým postavením neomezoval.

Hra z foregreenu – foregreen je prostor, který obklopuje green ze všech stran a je snadno rozpoznatelný. Je zde vyšší tráva nežli na greenu a je to poslední místo při hře, kdy může ještě vlajka zůstat v jamce.

Oprava greenu po dopadu míče – při dopadu míče z větší výšky na green dochází k jeho poškození. Míč vytvoří na greenu větší či menší důlek zvaný pitch mark. Tento důlek je třeba opravit – nejlépe před zahájením puttování. K opravě slouží tzv. vypichovátko a správné opravení greenu vypadá takto. Vypichovátko zabodneme do greenu asi 4 – 5 cm přibližně 1 cm od okraje důlku vytvořeného míčem. Zabodnutým vypichovátkem nahrneme hmotu greenu ke středu důlku tak, abychom důlek vyrovnali a přitom nepotrhali vlákna greenové trávy. Nerovnosti důlku potom vyrovnáme sešlápnutím nebo plochou putteru.. Tzn. Snažíme se prohlubeň vyrovnat s okolní rovinou greenu. To je naším cílem.

Označení míče – míč (jeho polohu) na greenu je velmi často nutno označit. Důvodem může být potřeba očistění míče nebo míč překáží ve hře dalšímu hráči. K označení míče můžeme být použito markovátka, které je k tomu speciálně určeno, nebo mince, nebo v podstatě jakýkoli předmět. Pochopitelně nejlepší jsou předměty, které co nejméně brání ve hře ostatním hráčům. Označení míče je prováděno nejčastěji položením markovátka či předmětu těsně za míč, který může být poté zvednut. Není to však pravidlem, markovátka může být položeno z boku či dokonce z přední strany míče. Důležité je, aby při kladení míče zpět byl míč umístěn do téhož místa greenu. Může se stát, že ve hře, v dráze puttu bude vadit markovátka, nebo jiný předmět označující polohu míče na greenu. V takovém případě se posune značka na výhodnější místo, nejčastěji na vzdálenost délky hlavy putteru. Opomene-li však hráč před svým puttem dát značku na původní – správné místo, je potrestán dvěma trestnými ranami.

Hra na greenu

- pořadí při puttování – vždy hraje nejdříve hráč, jehož míč je nejdále od jamky. Avšak velmi často se setkáme se situací, že míč, který je ještě foregreenu je blíže jamce, než míč jiného hráče na vzdálené části greenu. V takovém případě se doporučuje dát přednost hráči, jehož míč je na foregreenu.
- vlajka – vyjmutí a obslužení vlajky - hráč, jehož míč je nejbližší jamce obvykle vyjme vlajku z jamky, jsou-li již míče všech hráčů flightu na greenu. V případě, že někdo z hráčů hraje ze vzdálené části greenu, či z jiných důvodů nevidí přesně pozici jamky, hráč, který je jamce nejbližší, vlajku „obslouží“. Znamená to, že vlajku podrží v jamce, ale v případě, že spoluhráč zahraje putt do jamky, vlajku vytáhne, aby zabránil kontaktu míče a vlajky, což by bylo potrestáno dvěma trestnými ranami. Každý dotyk vlajky a míče hraného z greenu – tedy i vlajky ležící - je potrestán dvěma trestnými ranami.

Odchod z greenu – dohrají-li všichni hráči jamku, neprodleně opustí green. Nejčastější chybou je, že se hráči ještě na greenu snaží zapsat výsledek do skórkarty. Tím zdržují flight za sebou. Výsledky zapisujeme až na odpališti příští jamky.

Pohyb po hřišti – základním pravidlem pohybu po hřišti je, že se vždy snažíme hrát co nejrychleji. Neznamená to, že budeme hrát uspěchané rány, ale mezi jednotlivými ranami se budeme snažit být co nerychlejší a již při hře spoluhráče se budeme připravovat na svou další ránu – odhadem vzdálenosti, výběrem hole, natažením rukavice. Dalším pravidlem je ohleduplnost k ostatním hráčům. Znamená to, že v každém okamžiku sledujeme hru, zastavíme se na úrovni právě hraného míče a „nepředbíláme“, abychom svou přítomností neomezili hráče ve hře. Stejně tak dbáme na to, abychom svou hrou neohrozili hráče před sebou.

Postavení a pořadí hráčů – postavení a pořadí hráčů je určeno pouze na odpališti. V jakémkoli okamžiku hry jsou si hráči zcela rovnocenní a jediným rozhodujícím okamžikem je postavení míče. Pokud však neúmyslně odehraje míč hráč blíže jamce, než jeho spoluhráč, který je vzdálenější, není to trestné.

Flight před námi je pomalý a zdržuje nás – pomalý flight je za určitých okolností možno předejít. Základní podmínkou je, že před pomalým flightem je volno. Pokud ano, je možno ve vhodný okamžik oslovit někoho z pomalého flightu a flight předejít. V praxi se velmi často stane, že takovou situaci řešíme bez ohledu na pravidla hry, pouze se zájmem o její co nejhladší průběh. Při soutěži je zdržování hry při pohybu mezi jamkami potrestáno dvěma trestnými ranami.

Komunikace mezi flighty – nejčastějším důvodem pro komunikaci mezi flighty je situace, že se některému hráči nepodaří zahrát míč tam, kam by chtěl a letící míč někoho ohrožuje. V tom případě hlasitě zakřičíme Fore!!! (fóóóór!!). Toto slovo znamená sice „vpředu“, ale často je to vpravo nebo vlevo na vedlejší fairwayi. Hráč, kterému je tato informace určena, by se měl bleskově skrčit – podřepnout, aby se tak zmenšil jako cíl na minimum a rukama si chránil hlavu. Je ztrátou času, uslyšíme-li fore!, hledat očima kam či odkud míč letí. Mine-li nás úspěšně takto zatoulaný míč, hráč, který jej zahrál se omluví, alespoň zvednutím paže.

Dalším častým důvodem komunikace je to, že na hřišti uvidíme někoho známého. V takovém případě nepokřikujeme na dálku, nehvízdáme a nevyhazujeme čepice do výšky. Podaří-li se nám upoutat jeho pozornost, pozdravíme jej pokynutím ruky či jinak, v klubovně bude pak dostatek času přivítat se srdečněji. Vždy dbáme na to, abychom nerušili ostatní hráče.

Pokud potřebujeme opravdu nutně něco sdělit flightu před námi či za námi, vybereme nejvhodnější okamžik tak, abychom svým pohybem nerušili a neomezovali hru kohokoli jiného na hřišti.

Při golfových začátcích je časté, že se hráčům nepodaří dodržet tempo hry. Flight, zejména je-li v něm více začátečníků, je pomalejší nežli ostatní. V takovém případě, je-li na hřišti volněji, počká pomalý flight na nejbližším odpališti a pustí před sebe flight za sebou.

Je-li však na hřišti plno, je nutno za každých okolností hru zrychlit. V takovém případě začínající hráč po určitém počtu ran zvedne míč aniž by jej dohrál do jamky. Při turnajích hraných systémem Stableford je obvykle tento požadavek sdělován před zahájením turnaje.

Předčasné ukončení hry – důvodem pro předčasné ukončení hry může být jediné bouřka nebo zdravotní indispozice hráče. V takovém případě hráč sám hru přeruší. Pokyn k přerušení hry z důvodu bouřky bývá ohlašován sirénou, protože blesk je skutečně jediným vážným nebezpečím pro hráče golfu – všichni hráči musí přerušit hru.. Nepodceňujte toto nebezpečí, protože hráč s golfovou holí je mimořádně kvalitním hromosvodem.

Řádné ukončení hry – dohrajeme-li více či méně úspěšně 9. nebo 18. jamku, po vrácení vlajky do jamky na posledním greenu, poděkujeme si navzájem za hru podáním rukou a opouštíme green. Výsledek z poslední jamky pak zapíšeme do skórkaret v bezpečné vzdálenosti od greenu. V klubovně pak zkontrolujeme výsledky, zapisovatel i hráč skórkarty podepíší a odevzdají na příslušné místo. Potom už zbývá jen čekat na výsledek a vyhlášení vítězů.

V Praze 2006, 2008

© **Leoš Kopecký**
All rights reserved